

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

De Corpore vitiatis ordinandis, vel non. Titvlvs XX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

DE OBLIGATIS AD RATIO-
cinia ordinandis, vel non.

TITVLVS XIX.

CAP. VNICVM.

Obligatus ratiocinij, deposita onera & reddita ratione, ordinari potest: prius vero non.

Ex concilio Carthag. 4.

Magnus Episcopus August. dixit: Quod dilectissimi vestra videtur, procuratores, actores, executores seu curatores papillarum si debent ordinari. Gratus Episcopus dixit: Si post deposita onera & reddita ratiocinia actus vitæ ipsorum fuerint comprobati in omnibus, debent cum laude Dei (si postulati fuerint) honore munerari: si enim anteliberatam negotiorum vel officiorum fuerint ordinati, ecclesia infamatur. Vniuersi dixerunt: Rectè statuit sanctitas vestra, ideoque ista est nostra sententia.

DE CORPORE VITIATIS
ordinandis, vel non.

TITVLVS XX.

CAP. I.

Presbyter, qui in duello digiti partem amisit, eae dispensatione sui Episcopi potest in suo ordine ministrare.

Alexander III. b.

De Presbytero Campaniæ, qui duellum spontè obtulit, & oblatum suscepit, & in eo partem digiti amisit: respondemus, quod cum ipse non perdidit tantum de digito, quin sine scandalo possit solenniter celebrare, satis potest peractam penitentiam cum eo misericorditer agere, & permittere ipsum in suo ordine ministrare, licet eius excessus gravis admodum extiterit.

CAP. II.

Habens in oculo maculam, qua non inducit magnum & formidabilem, etiam ad Episcopatum potest promoveri.

Utrum de tua electione qui si mota fuisset: [1 & 7.] O ubi, quod in oculo maculam habes, & filius canonici fueris, est obiectum: Vnde Cantuariens. Archiepiscopo dedimus in mandatis, ut pro eo quod canonici filius diceris, in promotione tua ex multa dispensatione procedat. De macula verò & Archiepiscopo prædicto mandauimus, ut cum consilio suffraganeorum suorum quod exinde visum fuerit exequatur, in quo tibi extrema dispensatione curauimus providere.

[1 Qui sunt in quibusdam ecclesijs Anglicanis electi in præsentia nostra & nostram statum.]

CAP. III.

Sectus in cunabulis, licet promoveatur.

Clemens III. Varien. Episcopo. Ex parte Bartholomæi monachi petitorium d fuit nostro Apollolati præsentatum, quod cum ipse in cunabulis sectus fuerit, postmodum sub regula & Abate deuotè Deo militans, in Diaconatus ordinem est promotus: [1 & infra.] Sanè cum secundum statu-

a Concilium Carthagenosè primum, cap. 8. ut refert Burchardus lib. 2. dec. cap. 36. 100 p. 6. c. 127. Gratianus dist. 94. cap. 3. ubi fallò tribuit concil. Maguntinens. b Salernitanus Archiepiscopo ex ea collectione, qua est post Lateranens. part. 26. c. 4. 1. & 6. vide concilium Thonans. & Sessio 23. de reformatione. cap. 13. Adde beatum Thomam, & ubi Cajetanum 2. quest. 100. q. ad articulum 2. & plenius per Bernardum Vassiquon controversarum illustratum cap. 2. & 49. c. aliis, ubi in oculis d. Cap. 1. eod. titul. in 2. compilatione.

Ddd 5

Illius [1 & infra.] Si quis de servis suis quemquam donauerit liberare, & ipsam in Presbyterum fuerit ordinatus, ille autem postea in superbiam elatus, Domino suo canonici hoc si pliere noluerit, acutus apud Episcopum, qui ordinaverit eum, degradetur.

[1 Quis ad gradum Presbyterii promouetur, nisi ordine tenent, ut scriptum in canonicis habetur. Si enim propter Deum dicitur.]

CAP. V.

Quis, vel serui, vel non non debent.

Alexander III. Archiepiscopo Turon. Consultat. & infra. Conl. t. r. respon. quod neque seruos, neque seruos ordinare debes: & si memoris, in consecratione tibi dictum fuit, vide ne quædam seruis conditionis ad ordines promouere præsumas.

CAP. VI.

Manus ab ecclesia ut fiat clericus, & ipsi ecclesia perpetuo serui in datione, ad aliam ecclesiam se transferre non potest: scus si per iuris maiestatem. Vel sic: scus si fuerit manumissus ut seruus in. Ande.

Innocentius III. Varien. Episcopo b. O libertas: & infra. Adiecit aliam quaestionem, an illorum filii, qui ecclesijs seruis conditione tenentur, traditi à parentibus militæ clericali cum licentia conuenientia Dominorum, ut in eadem ecclesia ab eis delecte, si sequentes propterea libertatem, post tempus ea relicta possint ad aliam se transferre? In quo etiam diluendum, utrum eo tenore fuerint manumissi & obligati à ordini clericali, quod manu mittent ecclesia, dum uixerint, debent impendere, si manumissum in obsequio diuorum: & tunc transferre se ad aliam, est eis licentia deneganda: vel manumissi enterime absolute, si que libertatem habeant ad aliam transferendi.

CAP. VII.

Quis est de seruo factus Diacono, etiam de Subdiacono debet deinde.

Idem. Maturus non modicum, cum certum sit inconsecrationibus antiquorum, quando serui in gradibus ecclesiasticis ordinati, debeant in seruitutem vel non debent releuari: & infra. De Subdiaconali ordine, quia de eo non fit mentio in Patrum statutis expressis, videtur nobis, quod & is cum Diaconali gradu privilegio gaudeat eodem. Nam licet sacer ordo non requiratur in ecclesia primitiua, tamen à constitutione Gregorij neque Vrbani secundum moderna tempora sacrosanctus esse minimè dubitatur.

CAP. VIII.

Quis ex parte seruo & libera matre, liber est, & licet proseruatur.

Gregorius IX. Archiepiscopo Neapolitano.

Utrum filius G. Diaconus proposuit: quod I. in occasione quod patrem ipsius hominem seruum esse proponit (licet mater sua, cuius debet imitari gaudere, & libera esse noscatur) ne promoveatur in Presbyterium impedit præsumit. Quocirca mandamus, quatenus si tibi considerit de præmissis, eundem manentem ad huiusmodi impedimento & cessare compelas.

[1 Ex cap. 1. eod. tit. in 1. compil. b aliis, Varienens. aliis Varienens. c Cap. 1. eod. tit. in 2. compilatione. d In consuetudinibus patris: in suo sub obligati, sed i. & g. ubi super dicitur in consuetudinibus, & cautum. f aliis quomodo. g vide in libro Vassiquon. 4. ubi serui. De res vobis. h eod. tit. eod. tit. in 2. compilatione.]

